

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzetta šte. 18
Poduredništvo:
Trst, Vicolo delle Rose šte. 7

Cena: Posamezna šte. L 25
Naročnina: Mesečno L 110
Za inozemstvo: Mesečno L 190
Poštno ček, račun: šte. 24/12410

Leto VIII. - Štev. 23

Gorica - 7. junija 1956 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Nezaslišana krivica titovskih sodišč Duhovnika so obsodili zaradi spovedne molčečnosti

Kristus Gospod je postavil zakramente kot vire milosti in posvečenja in jih poveril kat. Cerkev, ki je proglašala in proglašala svojo izključno oblast, soditi o veljavnosti zakramentov in o njihovem vrednem ali nevrednem prejetanju. Cerkev najodločneje odklanja vsako vmešavanje svetnih oblasti v upravljanje zakramentov, saj pač gre za strogo duhovne stvari, ki so docela izvzete pristojnosti civilnih oblasti.

Zato moramo smatrati za zelo težak prekršek božjih in cerkvenih pravic, da so jugoslovanske sodne oblasti obsodile zaradi delitve zakramenta sv. pokore odličnega primorskega duhovnika. Posegle so namreč na izključno versko področje, pregrabile pristojnost cerkvene avtoritete in izrekle obsodbo, ki bo mučno odjeknila v kulturnem svetu in vzbudila zgražanje vsakega poštenega človeka.

»Primorske novice« z dne 1. junija 1956 sporočajo, da je okrajno sodišče v Tolminu obsodilo č. g. Andreja Simičiča, župnika in dekana v Solkanu, na deset mesecev zapora in na prepoved opravljanja duhovniškega poklica za nadaljnjo dobo enega leta. Ker je obsojenec vložil priliz, mu je okrajno sodišče v Novi Gorici znižalo kazen od 10 na 6 mesecev zapora, potrdilo pa enoletno prepoved izvrševanja župnijskih dolžnosti po prestani kazni.

In zakaj? »Zaradi zlorabe svobodnih verskih obredov in opravljanja spovedovanj!« pravi list, ki nadaljuje: »Dekan Simičič je v spovednici nagovarjal ženo, naj se loči od svojega moža, ker le-ta ne hodi k cerkvenim obredom... Čeprav sicer Simičič ni žene nagovarjal na formalno ločitev, kar je nedopustno tudi po katoliških načelih, je žena tako razlago nujno (?) razumela kot ločitev zakona, kar je pri celi stvari tudi najvažnejše. To pa je vmešavanje v družinske razmere in posledice tega so razprtije in razdor v družini.«

Cetudi opustimo vsako razmotrivanje zares preudčne utemeljitve: »... je v spovednici nagovarjal... čeprav sicer Simičič ni žene nagovarjal... je žena tako razlago nujno razumela kot ločitev zakona...«, ki nesporno dokazuje duhovnikovo nedolžnost in lažno tožilnikovo nedolžnost, da je civilno sodišče obsodilo duhovnika zaradi delitve zakramenta sv. pokore. Češar se niso drznili storiti niti sodniki poganškega Rima niti cesarji temnega srednjega veka niti prosluli Jozef II., so zagrešili sodniki komunistične Jugoslavije, ki proglašajo na vsa usta, da je Cerkev ločena od države, in ki jamči v 25. členu svoje ustave »svobodo vestne ter zgotavlja vsem, da »so svobodni v svojih verskih zadevah in v izvrševanju verskih obredov«: civilna oblast je krivično posegla na strogo duhovno področje, ker je kaznovala duhovnika zaradi zvestobe spovednikom dolžnostim v zakramentu sv. pokore in ker si je tako lastila pravico, presojuditi obveznost verskopravnih naukov in način upravljanja zakramenta svete pokore.

Ni je zakonodajca na svetu, ki bi predvidevala civilni sodnijski postopek zoper spovednika zaradi izvrševanja zakramentalnih dolžnosti. Saj temu se upira sam čut pravičnosti! Zakrament sv. pokore, spoved, ni in ne more biti predmet državnega kazenskega prava, ker spada v višji duhovni red; in ni in ne more postati kaznivo dejanje, zločin, ker je

zadeva vesti in notranjega življenja milosti in ker ne ruši zunanjega družabnega reda. In to tem manj v državi, ki je izvedla ločitev Cerkve od države, kot v Jugoslaviji, kjer se država sploh ne meni za verske zadeve, ki jih smatra za zasebno stvar.

Sicer pa je spovednik najstrože vezan po spovedni molčečnosti in zato se ne more niti braniti niti izpodbivati obtožbe. Tirati ga preda sodnika je isto kot ga vnaprej obsoditi.

Obsodba g. dekana Simičiča je zato do neba kričeč dokaz brezpravnosti, v kateri živijo duhovniki pod komunističnimi režimi. Kateri spo-

vednik more po tem primeru biti še gotov, da ni spovedanec navaden komunistični provokator, ki ga bo še isto uro obtožil najtežjih protidržavnih zločinov? Ali niso tako duhovniki prepričani na milost in nemilost brezvestnežem? Ali ni s to obsodbo odprta pot, da lahko pozapro tudi vse duhovnike, češ da so v spovednici rovarili proti državi?

Najostreje protestiramo proti nezaslišanemu poseganju komunističnih sodnih oblasti na versko področje in proti tako nizkotnemu ravnanju s slovenskimi duhovniki, ki so dejansko največji dobrotniki svojega ljudstva.

Vp

Novi preokreti v politiki svetovnega komunizma

Tito v Moskvi

Belcebub in Lucifer ne moreta biti dolgo skregana. To pride človeku na misel, ko bere poročila o slavnostnem Titovem pohodu v Moskvo. Leta 1948 so na izrecno Staljinovo zahtevo izključili Tita iz kominforma, a že takrat je bilo jasno, da se bodo rdeči bratci prej ali slej spet objeli. Do tega je res prišlo. Lani sta bila Hruščev in Bulganin v Beogradu. Hruščev je 2. junija molil znano kesanje na zemskem letališču. Letos pa je Tito isti dan slavno prispel v Sovjetsko zvezo. Ta pot ni bila brez političnih in diplomatskih priprav. V Sovjetski zvezi in njenih podložniških državah so odpravili stalinizem, tako da je velik Titov nasprotnik Stalin tudi po svojem vplivu mrtev. Razpuščen je dalje kominform, iz katerega so jugoslovanske komuniste izključili. In končno se Titu ponudili še glavo dosedanlega sovjetskega zunanjega ministra Molotova kot orientalski dar v znamenju sprave in dobrodošlice. Zakaj so sovjetski voditelji vse to storili? Iz hladnega računa. Tako nese račun sedanje njihove zunanje politike. Sovjetska diplomacija si prizadeva, da bi razkrojila zahodni svet. Na vojno več ne misli, ker bi z vojno upropastila tudi sebe. Računa na politični in gospodarski razkroj svobodnega sveta. Prav za ta cilj sovjetske politike pa je Tito naredil več, kakor vse podložnice Sovjetske zveze skupaj. Sovjeti žele, da bi čim več nekomunističnih držav postalo nevtralnih, ker bi s tem avtomatično oslabile zahodni blok. In kdo je očel skupine nevtralnih držav v Indijo in Egiptov na čelu? Tito. In kdo je začel pridigati o politiki mirnega sožitja, ki je postala uradna sovjetska politika? Tito.

O tem obisku bomo še pisali, ko bo kaj več znanega o vsebini moskovskih razgovorov. Za zdaj lahko rečemo, da bodo odpravili zlasti vse ovire za tesno sodelovanje sovjetskih in jugoslovanskih komunistov, ki se bodo tako spet vrnili v očetov hlev. Dalje bodo govorili o najboljšem načinu za širjenje komunizma in za pripravljanje svetovne revolucije, ko ni več kominforma. Sovjeti bodo Titu ponudili gospodarsko pomoč, morda več kot bo hotel sprejeti, ker se le ne želi dokončno zameriti Amerikancem in se popolnoma navezati na gospodarstvo vzhodnega bloka. S tem bi izgubil politično neodvisnost, ki si jo želi ohraniti. Mnogi ljudje v Jugo-

vanskih narodov, ki morajo pod tem režimom trpeti. Nekateri mislijo, da bi bila taka vloga lahko zaupana dr. Besednjaku. Iz njegovega nastopa med občinskimi volitvami bi take možnosti ne mogli izključiti, čeprav se nam misel nanjo resnično upira. Tudi v današnjem zmešanem svetu poštenost in doslednost še nekaj veljata.

Od Molotova do Šepilova

Ko je Tito stopil na sovjetska tla, je sovjetska agencija Tass objavila novico, da je Molotov odstopil kot zunanji minister. Na tem mestu je bil celih 17 let. Za njegovega naslednika je bil imenovan dosedanji urednik partijskega glasila »Pravda«, Špelinov.

Zahodni svet ne vidi v teh spremembah nič presenetljivega. Odstop Molotova je bilo pričakovati. Slo je le za čas. Zanimivo je, da so za čas določili Titov obisk v Moskvi.

Molotov je leta 1948 podpisal izjavo, s katero so Tita in jugoslovanske komuniste izključili iz kominforma. Sicer pa je znano, da je bil Molotov Staljinov človek, zvest izvrševalec njegove politike. Zaradi svoje preteklosti Molotov ne more biti več vodilni predstavnik sovjetske diplomacije, ko podirajo Staljinovo čiščenje ter namesto hladne vojne uvajajo koeksistenco politiko. Z njim odhaja človek, ki je poleg Stalina največ kriv, da nam je druga svetovna vojna zapustila v dediščino toliko nerešenih vprašanj,

Togliatti v Beogradu - edinost v Trstu

Italijanski komunistični prvak Togliatti je moral po vzgledu Hruščeva romati v Beograd tik pred Titovim odhodom proti Moskvi in se opravičiti za prejšnje napade na Tita. Med potjo se je v Trstu sestal še z Vidalijem, ki je moral naložiti Togliattiju v malho precej velik sod s solzami kesanja, saj se je sam hvallil, da je dal največ podatkov za Titovo izobčenje iz kominforma. Zakaj ta komedija? Vse na zahtevo Moskve. Pri komunistih načelnost nič ne šteje. Šteje le trenutna politična korist. In ker se je Moskva v sedanjih dobi »hladnega mira« odločila za snubljenje socialistov in levicarijev sploh, da bi z njimi ustanovljali nove ljudske fronte v nekomunističnih državah, ji trenutno Tito služi bolj kot vsi ostali komunisti. Razpustila je kominform, ki ga bo nadomestila z ohlapnejšo in manj sumljivo obliko za širjenje komunizma po svetu. Temu se mora vse ostalo podrediti. Zato so morali požrti svoje izjave kominformisti od Molotova do Červenkova ter Togliattija in Vidalija. A nas bo zanimalo nekaj drugega. Med Togliattijevim obiskom v Beogradu so govorili tudi o bodoči politiki na Tržaškem. V kolikor se je moglo izvedeti, se bodo počasi kominformisti in titovci združili v enotno komunistično fronto, dasi bo tu in tam malo škripalo. Toda potrebna je enotnost, naj velja, kar hoče. Ker bodo zlasti iz narodnih ozirov nekateri pošteni tržaški Slovenci razočarani, je treba v smislu beograjskih razgovorov poskrbeti, da ti ljudje ne pridejo v nasprotni demokratični in katoliški tabor. S tem bi postali nasprotniki jugoslovanskega komunističnega režima, ki se trudi, da bi imel med zamejskimi Slovenci čim manj opozicije. Najti je treba zato človeka, ki bo igral dvoilično vlogo, se delal Slovenca ter katoličana in skrbno pazil, da ne bi spregovoril ali zapisal žal besede v škodo rdečega jugoslovanskega režima ter v korist ubogih jugoslo-

Krščansko delavstvo v emigraciji

Val begunstva po drugi svetovni vojni je zajel tudi krščansko misleče delavske vrste, ko so komunisti bili na tem, da prevzamejo oblast v srednje-evropskih deželah. Med temi begunci iz delavskih vrst so bili stari, preizkušeni borci iz vrst krščanskega strokovnega (sindikalnega) gibanja, ki so morali zapustiti domovino, da si rešijo življenje. Bili so med njimi pa tudi taki, ki so se kršč. organiziranemu delavskemu gibanju priključili šele v emigraciji. Oboji so se razselili po vsem svetu in v prvem mahu zgubili medsebojne zveze. Toda kmalu so uvideli, da čas in razmere kličejo po delavski begunski organizaciji, ki bi jih povežala ne samo v lastne narodne delavske skupine, marveč v mednarodno emigrantsko delavsko organizacijo.

Iz takega spoznanja in hotenja sta se rodili okrog leta 1951 dve mednarodni izseljenjski krščanski delavski organizaciji. Ena se je razvila v zapadni Evropi s sedežem v Parizu in se imenuje po francosko: Federation Internationale des Travailleurs Chretiens Refugies et Emigres (kratica: FICTRE). V enotno organizacijo je povezala posamezne narodnostne delavske skupine, ki tvorijo sicer sestavni del kršč. sindikatov v dotični državi, pa želijo biti hkrati medsebojno povezane z drugimi begunskimi in emigrantskimi skupinami v zapadno-evropskih deželah. FICTRE je tedaj izseljenjska delavska organizacija, ki združuje nacionalne skupine kršč. delavcev, nastale v emigraciji v zapadno-evropskih deželah, in skuša zastopati ter braniti njih interese.

Druga mednarodna organizacija begunskega krščanskega delavstva je pa nastala v New Yorku in se imenuje Central European Federation of Christian Trade Unions (kratica CEFCTU). Kakor ime pove, je namen tega združenja organizacijsko povezati krščanske sindikaliste, ki

kot so razdelitev Nemčije, uničena svoboda baltskih ter neodvisnost vzhodnoevropskih držav, komunistična pustolovščina na Koreji, vojna v Indekini in tako dalje. Za Molotovom torej ne bo na Zahodu nihče žaloval. Pač pa se bo marsikdo vprašal, kdo je človek, ki prihaja na njegovo mesto.

Novi sovjetski zunanji minister je urednik »Pravde« Šepilov. Šepilov je človek, ki služi sedanjemu tajniku komunistične partije Hruščevu in njegovi politiki. Ljudje, ki ga poznajo, vedo povedati, da je Šepilov že od mladosti prav tako neusmiljen in zagrižen komunist kakor Molotov. Z nastopom Šepilova se sovjetska zunanja politika ne bo spremenila. Molotov ni več vodil sovjetske politike. Zadnjič je bil na Dunaju pri podpisu avstrijske mirovne pogodbe, ni ga pa bilo v Bulganin in Hruščevom lani v Beogradu, Indiji ali letos v Londonu. V Beogradu je bil lani Šepilov. Ta bo torej vodil politiko, ki jo Hruščev napeljuje že dve leti. Tako bo Sovjetska zveza tudi v bodoče proti zedinjenju obeh Nemčij, za razbijanje zahodne enotnosti in za povečanje bloka nevtralnih držav. Sovjetska diplomacija bo povečala svoje delovanje zlasti v Aziji in Afriki. Šepilov bo na zunaj mehkejši, zato pa nevarnejši od Molotova. Svobodni svet bo moral prestati nove preizkušnje, ali pa bo zavrnil svojo svobodo ter padel v duhovno suženjstvo in gospodarsko revščino, kot se začnata le nekaj kilometrov od nas.

Slovenci iz vrst kršč. strokovničarstva so ustanovili Slovensko predstavništvo krščanskih delavcev in Delavske zveze, ki ima sedaj svoj sedež v Buenos Airesu, a severnoameriška veja tega organizma je v New Yorku. Podobna zamejska delavska predstavništva imajo tudi druge narodnosti iz srednje-evropskih dežel, kjer je kršč. sindikalizem obstojal pred II. svetovno vojno. Vsa ta predstavništva so se organizirala v zgoraj imenovani federaciji (CEFCTU), da bi tako mogla uspešneje uveljaviti svoja skupna stremeljenja, to je, boriti se zoper komunizem, delati za osvoboditev domovine in skupno predstavljati kršč. strokovna gibanja v svobodnem svetu.

Čeravno ima vsaka obeh omenjenih organizacij svoj poseben namen, so se vendar iskala pota in načini, kako bi jih bilo mogoče čim tesneje povezati, če že ne čisto združiti. Mednarodne razmere in položaj izseljenega delavstva so bolj in bolj pritiskali na rešitev tega vprašanja. Ze leta 1953 je bil storjen prvi poskus ustanoviti skupno predstavništvo, ki pa ni uspel. V jeseni lanskega leta pa so šli predstavniki obeh organizacij ponovno na delo, tokrat z uspehom. Dne 13. novembra 1955 je bil dosežen in podpisan sporazum, da se oba organizma postopoma zlijeta v enega. Pri pogajanjih v Parizu je odločilno sodeloval tudi glavni tajnik kršč. internacionale iz Bruslja g. A. Vanistendael, ki je sporazum tudi sopedpisal. Ko sta besedilo odobrila širša odbora obeh organizacij, je dogovor z januarjem 1956 stopil v veljavo.

NAŠ TEDEN V CERKVI

- 10. 6. nedelja, 3. pob.: sv. Marjeta, kr.
- 11. 6. ponedeljek: sv. Barnaba, sp.
- 12. 6. torek: sv. Janez Takundij, sp.
- 13. 6. sreda: sv. Anton Padovanski, sp.
- 14. 6. četrtek: sv. Bazilij Veliki, c. uč.
- 15. 6. petek: sv. Vid, m.
- 16. 6. sobota: sv. Frančišek Regis, sp.

SV. ANTON PADOVANSKI (1195-1231) je bil doma iz Lizbone na Portugalskem. Stopil je v red sv. Frančiška. Ko se je peljal po morju proti Afriki, da bi tam oznanjeval vernikom sv. vero, je veter zanesel ladjo na Sicilijo. Odtod je prišel v Padovo.

IZ SV. EVANGELIJA

Čisti čas so se približevali Jezusu cestinarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki so gozdrnjali: »Ta grešnike sprejema in je z njimi.« Povedal jim je pa to priliko: »Kdo izmed vas, ki ima sto ovac in eno izmed njih izgubi, ne pusti devetindevetdesetih v puščavi in ne gre za izgubljenega, dokler je ne najde? In ko jo najde, si jo zadenes veselo na rame; in ko pride domov, skliče prijatelje in sosede in jim pravi: 'Veselite se z menoj, zakaj našel sem svojo ovco, ki je bila izgubljena'. Povem vam, da bo tako v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spokori, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo pokore. Ali katera žena, ki ima deset drahem, če izgubi eno drahmo, ne prižge svetilke in ne pomete hiše in skrbno ne išče, dokler je ne najde? In ko jo najde, skliče prijatelje in sosede in jim pravi: 'Veselite se z menoj, zakaj našla sem drahmo, ki sem jo bila izgubila'. Tako bo, povem vam, veselje med božjimi angeli nad enim grešnikom, ki se spokori.«

Jezus je ponižne grešnike s svojo milino takoj pridobil. Spoznali so Njegovo dobroto in požrtvovalno ljubezen. Spoznali so, da ni iskal svoje koristi, marveč, da je njim hotel dobro. Svojim hudobnim nasprotnikom je bil pa vedno v spotiko. Karkoli je storil, nič jim ni bilo po volji. Ko je lepo govoril in učil, so ga obrekovali, da ljudi zapeljuje; ko je delal čudeže in delil dobroto, so ga spravljali v zvezo s hudim duhom; ko je reševal duše, so ga proglasili za grešnega človeka; ko je dokončal svoje veliko misijonsko delo, so ga obsodili na smrt. Poglejte to nasprotje: z ene strani gori svetli in neusahljivi ogenj nežernice ljubezni, z druge pa delujejo temne sile človeške hudobije, ki jo neti satan.

Iz življenja Cerkve

NOVO ODKRITJE HITLERJEVEGA SOVRASTVA NAPRAM PAPEŽU

V teh dneh so izročili sv. očetu novo delo Igina Giordani-ja »Vita contro morte« (Življenje proti smrti), dokumentarno knjigo o delovanju sv. stolice v korist vojnim žrtvam. V njej pisatelj odkriva med drugim tudi Hitlerjev načrt za izgnanostvo sv. očeta.

Oropa - cilj tržaških romarjev v juliju

Bil je čudovit govornik, že sodobniki so ga imenovali — živ evangelijski. Začel je pa pridigarstvo službo slučajno. Na neko slovesnost namreč ni prišel govornik in samostanski predstojnik je ukazal tihemu redovniku Antonu, naj gre na prižnico. Vst so se čudili njegovi zgovornosti in učnosti. Od tega dne dalje je pridigoval z velikim uspehom.

Sv. Anton spada med najbolj znane in čiščene svetnike. Posebno se ljudja zatekajo k njemu, da bi našli zgubljene stvari. To je lepo, da se celo v malenkostih zatekamo k nadnaravnemu pomoči, vendar naj grešnik prosijo goreče sv. Antona, naj mu pomagajo najti zgubljeno posvečujočo milost.

Ta zgodovina se, žal, nadaljuje skozi vse čase. Tudi danes so duhovniki, ki se po Jezusovem zgledu žrtvujejo za blagor duš, t. j. za blagor drugih, pa jih hudobni nasprotniki ovirajo, kjer morejo. Veliko več prostosti in veljave ima med ljudmi zlo kot pa dobro. In vendar vsi vedo, da je treba hudobijo zatirati in le dobro podpirati. Resnica, ki je grozno boleča, je tale: ljudje Boga ne ljubijo tako, kot bi morali. Ne mislijo Nanj kot treba, se ne trudijo za Njegovo čast v potrebni in primerni meri. Niso namreč samo duhovniki ustvarjeni za slavo božjo in za nebesa. Ta cilj je Stvarnik deločil za vse ljudi. Toda s tem, da s tako lahkoto grešijo in da se tako malo brigajo za svetost, jasno pokažejo, da jim Vsemogočni ljubeznivi Bog ni nadvse pri srcu. Njiveva srca ne gorijo v ljubezni zanj.

A naj vedo, da Bog tega nikdar ne zasluži, ker jih preveč ljubi. Bog ljubi vse ljudi, v prvi vrsti dobre in ponižne, in bi rad imel vse brez izjeme pri Sebi v večnem raju. Zato kliče neprestano, po duhovnikih, vsem grešnikom: Spokorite se! Delajte pokoro! Spovejte se vaših grehov in skesajte se! Greh vodi v večno pogubljenje, greh vas bo pahnil v večni peklenški ogenj! Ta klie in to vabilo ponavlja neprestano. Velika je torej božja ljubezen do grešnikov. Skrbno jih išče kakor lastnik svoj izgubljeni ovco ali kakor gospodinja svoj izgubljeni denar. Išče jih in rad odpušča njihove grehe. Tam v cerkvi jih čaka v osebi spovednika in deli odvezo. Tam jih duhovno oživlja in hrani predvsem s sv. Rešnjim Telesom. Vse bolj je Bogu dragocena naša in vsaka grešna duša kot pa ljudem njihova lastnina. Vse je s krvjo odrešil. Jezusova ljubezen do ljudi je brezmejna, zadošča pogled na razpelo. Moremo si torej misliti, kakšno je njegovo veselje nad grešnikom, ki se spokori. — Ljubimo iskrene Boga, varujmo se greha in pekla!

V januarju leta 1944 je nemški Reich proučil in odobril načrt, ki je določal prenestitev sv. očeta iz Rima v Würzburg v Nemčiji. Dne 5. februarja je Hitler o tem obvestil sv. očeta, toda naletel je na najodločnejši odpor. Ogorčeno je protestiral tudi ves sveti kolegij. Hitlerjevi porazi so bili takrat že vidni, zato si ni upal izpeljati svojega načrta, da bi ne naletel na

opozicijo med nemškimi katoličani. Sveti oče Pij XII. se kraljuje na prestolu sv. Petra v Rimu, o nemškem mogotcu Hitlerju pa je ostal le spomin groze in studa.

OSEM BRATOV POSVEČENIH BOGU

V Northumberlandu na Angleškem je škof Mc Cormack posvetil v duhovnika osmega sina Michela O'Hara. Pred njim je že sedem bratov stopilo v duhovni stan. Ob posvetitvi najmlajšega, ki bo stopil v red patrov pasionistov, so bili vsi ostali navzoči. Nekateri so prišli iz Amerike, kjer misijonarji, drugi iz Irske, spet drugi iz raznih krajev Anglije. Tako sta srečana zakonca O'Hara dosegla primat, če že ne edinstveni pa eden najredkejših na svetu, da sta vse svoje otroke darovala Bogu.

KITAJSKO VABILO

Rektor in profesorji znane belgijske katoliške univerze v Lovainu so bili povabljeni, naj obiščejo Kitajsko in si ogledajo njene kulturne ustanove. Povabilu se niso odzvali.

Kako postaneš star

Neka številka »Christian Herald«-a, ki izhaja v Ameriki, je pred časom prinesla daljši članek M. Gumpert-a pod naslovom: »Kako se postane star in kako se starost vzljubi.«

V zvezi s tem problemom zastavlja bralcem vrsto vprašanj. Oglejmo si dve izmed teh:

»ALI VERUJES?»

Koliko bogatejše postane življenje za tiste, katerim vera pomaga preko težav in preizkušenj vsakdanjega življenja. Neki farmer se je takole izrazil:

»Ne pričakujem, da bi mi zaradi tega, ker verujem v Boga, bile prihranjene vse nesreče in tragedije življenja.«

»Kaj pa pričakujete?« so ga vprašali.

»Pričakujem to, da bom znal vdano sprejeti vse, kar koli pride.«

Človek, ki vse svoje življenje zaupa v Boga, zaupa enako tudi svojemu bližnjemu in, kar je najvažnejše, samemu sebi. Zaupanje vase daje človeku mir in zgotovilo, da bo premagal vse nesreče in težave, in da bo dosegel cilje, ki si jih je zastavil, kljub vsem zaprekanom, ki bi se utegnile pojaviti na njegovi poti.

Vera v Boga ter zaupanje vase in v svojo moč, kakor tudi neomajna volja, ostati duševno mlad, to so najvažnejši čimtelji, ki primorejo, da ko je človek star, vzljubi starost.

»ALI SI ŽELIS SE ŽIVETI?»

Tukaj pravi, da človek ne postane star, dokler hoče biti mlad. Neka žen-ka je vjela svoji prijateljici: »Zelela bi postajati stara na tako ljube način, kakor ti.«

»Draga moja,« je bil odgovor, »star se ne postane. Ko se neha postajati, se je star.«

Univerzitetna profesorica dr. Lillian Martin je bila s 65. letom upokojena. Zatem je ustanovila enega izmed prvih otroških zavodov v svoji deželi in odprla zavod za starčke v San Franciscu. S 70. leti se je naučila še enega tujega jezika in tipkanja. Ko je imela 89 let, je začela oskrbovati ogromno farmo in najela štiri 60-letne pomočnike. Nato je živela dalje še vrsto let vesela in zadovoljna prav zato, ker ji je vsak dan znova odkril še toliko zanimivih stvari, s katerimi se je bilo treba ukvarjati.

Če bi se dnevi nenadoma podaljšali od 24 na 36 ur, bi bilo to prav tako, kakor če bi večina od nas hotela posvetiti 12 nadur raznim opravkom, za katere prej nismo imeli časa. Nekaj podobnega se dogaja z nami v kratki dobi našega življenja. Da pa izrabimo do kraja našo starostno dobo, moramo razviti vse naše delavne sile, ki dajo življenju pravo vrednost.

Obletnica svetogske M. B.

V nedeljo 10. junija bomo praznovali obletnico prikazanja in kronanja naše ljubljene svetogske Matere božje. Vsi verniki so vabljeni, da na ta dan še prav posebno goreče pomolijo k milostni Materi božji na Sv. gori, da bi Ona, ki je Kraljica Slovencev, izprosila pri svojem Sinu Jezusu skrajšanje težkih preizkušenj našega naroda in da bi zakrknjeni grešniki spoznali resnico in se vrnili nazaj v naročje Matere Svete Cerkve.

Stoletnica praznika Srca Jezusovega

V petek 8. junija praznuje sv. Cerkve praznik presv. Srca Jezusovega, to je prvi petek po osmini praznika sv. Rešnjega Telesa, kakor je Jezus naročil sv. Mariji Alakok v videnju dne 16. junija 1675: »Glej to Srce, ki je ljudi tako zelo ljubilo, da ni ničesar opustilo, temveč se je izčrpalo in uničilo samo, da jim pokaže svojo ljubezen. A v zahvalo od večine ljudi ne prejemam drugega kot nevladnost, ki mi jo v tem zakramentu ljubezni kažejo z nedostojnim obnašanjem, z bogoskrunstvi, svojo malomarnostjo in s svojim preziranjem. Kar me pa še bolj boli, je to, da to delajo srca, ki so mi posvečena. ZATO ZAHTEVAM OD TEBE, DA BODI PRVI PETEK PO OSMINI PRESVETEGA REŠNJEGA TELESA POSEBEN PRAZNIK V SLAVO MOJEMU SRCU...«

Liturgično čiščenje Srca Jezusovega nam sicer svojega prvega začetka v tem razodetju, temveč je njegov prvi začetnik sv. Janez Eudes, ki je nekdaj let prej praznoval poseben praznik s posebno mašo v čast Srcu Jezusovemu. Toda da se praznuje praznik presv. Srca Jezusovega vprav na petek po osmini sv. R.T., je brez dvoma zato, ker je Jezus to naročil sv. M. M. Alakok. Ta sv. srce in njena spovednik bl. Klavdij de la Colombiere sta si mnogo prizadela, da bi se praznik Srca Jezusovega res začel tudi obhajati. Ali zdejva je šla prav počasi naprej, ker je čiščenje Jezusovega Srca imelo velike nasprotnike med janzenisti in med nekaterimi slabo poučenimi kristjani.

Leta 1726 so poljski kralj, nekateri poljski škofje in pa redovnice Marijinega

oznanjenja, katerim je pripadala sv. M. M. Alakok, napravili posebno prošnjo na sv. stolico, naj bi odobrila javno obhajanje praznika Srca Jezusovega. Po nekajletnem odlaganju je prišel odklonilen odgovor, verjetno zato, ker so prošnici prošnjo napak utemeljili. Toda verni častilci Srca Jezusovega se niso ustrašili. Znova so se obrnili v Rim, naj se dovoli praznik Srca Jezusovega. Prošnji je prihajalo vedno več iz vsega krščanskega sveta, med temt zapet posebna prošnja poljskih škofov. Papež Klement XIII. se ni mogel več ustavljati. Ukazal je sv. kongregaciji za obrede, naj vso zadevo podrobneje prestudira. Uspeh je bil, da so izdali dekret, s katerim se dovoljuje obhajanje praznika Srca Jezusovega onim, ki bi to zaprosili. (25. jan. 1765).

Janzenisti so znova dvignili glave po tem odobrenju in znova hoteli napak razlagati čiščenje Srca Jezusovega, češ da se časti Srce Jezusovo le v nekem prenesenem nerresničnem pomenu. Pij VI. je njih razlago obsodil in potrdil, da se časti pravo Jezusovo človeško Srce, seveda združeno z Jezusovo božjo osebo.

Niti janzenisti niti racionalisti 18. stoletja niso mogli zavreti širjenja čiščenja Srca Jezusovega. To si je osvajalo vedno nove krščanske množice, ki so zaradi tega zahtevale, naj se praznik Jezusovega Srca raztegne na vso Cerkve. Tem željam je ustregel papež Pij IX., ki je 23. avgusta 1856 zaukazal, naj se praznik Jezusovega presv. Srca obhaja v vsaj Cerkvi na petek po osmini sv. R. T., kakor je Jezus sam naročil sv. M. M. Alakok.

Tako je Jezusovo božje Srce zmagalo in doseglo, kar je želelo, čeprav je bilo treba čakati dve sto let. »Od tedaj se je čiščenje Srca Jezusovega razlilo po vsem svetu kakor reka, ki predre jezove in ovire.«

Ko obhajamo praznik Srca Jezusovega, ne pozabimo na bistvo tega praznika in sploh na bistvo čiščenja Srca Jezusovega, kakor nam to čiščenje posebno obširno in globoko razlaga sedanji sv. oče Pij XII. v encikliki »Haurietis aquas« z dne 15. maja tega leta. V tej encikliki, ki je posebno obširna in temeljita, sv. oče podrobno razlaga, kateri so bogoslovni temelji čiščenja Srca Jezusovega in kaj je pravi predmet temu čiščenju: človeško Srce Jezusovo kot simbol in sedež Jezusove božje in človeške ljubezni do nas. Končno poudarja, kako zelo primerna oblika čiščenja božjega je ravno čiščenje Srca Jezusovega ravno za današnje čase, ko povsod prevladuje materializem in verska brezbriznost. Tu v tem Srcu zajemajmo vero v duhovno vrednote in gorečnost krščanskega življenja vsi.

Visokošolci protestirajo

Ko je vsučiliška mladina na Českoslovaškem in Poljskem videla, da odpravljajo Stalinovo malikovanje in rehabilitirajo nekateri komuniste, ki so bili po nedolžnem obsojeni, se je začela tudi ona gibati. V Pragi, Bratislavi in na nekaterih poljskih univerzah so visokošolci zahtevali od komunističnih oblasti, naj zmanjšajo število človeških predavanj o marksizmu in leninizmu, odpravijo militarističnega duha in vojaške vaje, vrnejo starodavne akademske svobode, zlasti svobodo znanosti in znanstvenega delovanja, povišajo študentske ter sezidajo več dijaških domov. Če oblasti tega ne bodo storile, so visokošolci zagrozili z novimi demonstracijami. Vse te zahteve so napisali na razmnožene letake, ki so jih delili med ljudi. Torej nekaj ultimata. To visokošolsko protestno gibanje je priznalo tudi komunistično časopisje, kot na primer slovaški komunistični dnevnik »Pravda«, ki visokošolce napada ter jim med drugim očita, da so priredili nekaj »pustni spreveda« (beri demonstracijo), na katerem so nosili plakate z napisom »akademski svoboda«. Tudi českoslovaški ministrski predsednik je na neki tiskovni konferenci s tujimi časnikarji priznal, da so bile prejšnje nedelje demonstracije visokošolcev v Pragi in Bratislavi, zanikal pa je, da bi zaradi tega večje število visokošolcev zaprli. Povedal je tudi, da praški nadškof dr. Beran ni zaprt, ampak da samo ne more izpolnjevati svoje službe. Svoboda je močna stvar in je torej začela veli tudi med mladino za železno zavaso. Končno bo zmagala, to je gotovo. Želimo si le, da bi se to zgodilo čimprej.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

DAN KRŠČANSKE KOROSKE MLADINE

Preteklo soboto in nedeljo je bil v Celovcu dan koroske mladine. Od vseh strani krške škofije je prišla mladina, da izpriča svoje krščansko prepričanje. Tudi iz slovenskega dela škofije je bilo mnogo fantov in deklet, katere je pri otvoritvi pozdravil v slovensčini zastopnik slovenske katoliške mladine. Pri sprevedu v nedeljo so šli v svojih narodnih nošah. Pri slovenski maši je celovški škof pozdravil tudi slovenske fante in dekleta z jedrnatimi besedami in jih pozval, naj se zavzade za velike naloge, ki so imajo v sodobnem svetu. V Kolpingovi dvorani je bila nato akademija, kjer so slovenski fantje in dekleta pokazali, da gre pri naših ljudeh gojitev verskega življenja vzporedno s kulturnim življenjem. Akademije se je udeležil krški škof dr. Koestner, državni poslanec dr. Weiss in mnogo drugih verskih in civilnih predstavnikov. Nastopili so razni zbori, zelo dovršeno pa so zaključili akademijo z ljudsko »Marija skoz življenje«.

MEDNARODNA RAZSTAVA

V Ljubljani je bila sredi maja mednarodna razstava lesorezov. Razstavljali so domači in tuji umetniki. Med 158 razstavljali iz 16 držav je bilo 6 Slovencev: Debenjak, Jakac, Tone Kralj, Maleš, Mihelič in Sedej.

NOV DOKTOR

Na Gregorijani v Rimu je postal doktor vzhodnega bogoslovja gospod Pavel Krajnik. Pretekli teden je došel v Trst in bo deloval med begunci tržaških taborišč, zlasti med tistimi, ki pripadajo vzhodnemu obredu.

VI. kongres evropskih manjšin

(Nadaljevanje in konec)

O nemški manjšini na Južnem Tirolskem je poročal posl. dr. Karl Tinzl iz Bozna. Ker je položaj te manjšine bralcem »Kat. glasa« več ali manj znan, zato se ne bomo ustavljali ob Tinzlovem poročilu.

Na dnevnem redu kongresa so bile še tri važne točke, namreč sprememba pravil unije, razprava o osnovnih načelih manjšinskega prava in razne resolucije.

Za pravila je predlagal več sprememb zlasti zastopnik Bretonceev iz Francije Pierre Laurent; njegovi predlogi so bili večinoma sprejeti. Zelo važna so

OSNOVNA NAČELA MANJŠINSKEGA PRAVA

katera je kongresu predložila posebna komisija. Ta načela temeljijo na raznih teoretičnih in praktičnih spoznanjih, ki izvirajo iz položaja manjšin. Eno takih spoznanj je, da v večini evropskih držav ni mogoča čisto narodna-državna rešitev, to se pravi: državna meja se največkrat ne krije z narodno mejo, ker obstajajo ob meji narodno mešani kraji, po katerih ni mogoče potegniti glauke narodnostne črte. Iz takih pogojev izvirajo zahteve po pravni ureditvi in zaščiti.

Kongres je sprejel nekaj takih osnovnih načel. Navedimo najvažnejša:

1. Vsaka manjšina ima neodtujljivo pravico do brambice in ohranitve svoje samobitnosti.

2. Vsak državljan kake države ima pravico izjaviti, da pripada k neki narodnosti (manjšini). Njegova izjava se ne sme niti preiskovati niti izpodbijati.

3. Vsem državljanom se mora priznavati uživanje vseh državljanskih pravic ne glede na to, da pripadajo k neki manjšini.

4. Vsak državljan kake države ima pravico svobodno rabiti svoj jezik povsod, tudi v šoli in cerkvi. Vsaka država je dolžna, da to pravico priznava in varuje.

5. Vsak pripadnik manjšine sme v jezikovno mešanih krajih posluževati svojega jezika v vseh uradih.

6. Vsaka manjšina teži za tem, da se organizira kot javnopravna korporacija, in ima pravico do kulturne avtonomije. Manjšine morajo sprejemati iz javnih sredstev držav, dežel in občin odgovarjajoči delež.

7. Vsaka manjšina ima pravico do zastopstva v parlamentu in samoupravnih enotah. Pripadniki manjšine, ki so upravni funkcionarji, ne smejo biti premeščeni v ozemlje druge narodnosti, ne da bi oni sami v to privolili.

Poslanci in zastopniki manjšine lahko tvorijo narodno kurijo, ki ima pravico, da v važnih zadevah narodnostnega življenja postavi svoj veto proti preglasovanju zastopnikov večinskega naroda.

8. Manjšina, ki ji država, v kateri prebiva, jemlje pravice, lahko za prosi za pomoč in obrambo pri mednarodnem oziroma evropskem sodišču v obliki tožbe. Te pravice

do tožbe ne sme nobena država kazensko zasledovati.

To so najvažnejša načela, katera je kongres sprejel. Služila bodo za osnovo nadaljnjemu delu in borbi za manjšinske pravice. Prodreti morajo v zavest vseh manjšin in vseh večinskih narodov.

Kongres je sprejel tudi nekaj resolucij, izmed katerih je pač najvažnejša tista, v kateri se zahteva, naj se pri Evropskem svetu ustanovi stalni odbor za preučevanje manjšinskih vprašanj.

V neki drugi resoluciji priporoča kongres Združenim narodom, naj se dovoli manjšinam pravica do vlaganja peticij in pritožb na Združene narode.

SKLEP

Delo kongresa se je zaključilo po dolgi in živahni debati, ki se je vedno gibala na zelo visoki in resni ravni. Čeprav kongres nima nobene izvršne sile niti ne razpolaga s kanoni in atomskimi bombami, vendar sodimo, da je njegovo delo zelo pozitivno in koristno, ker je neakršna živa vest za vse tiste evropske narode in države, ki načrtno, bodisi javno in odkrito, bodisi potalno ovirajo manjšine v njihovem razvoju. Etično jedro manjšinskega problema pa je dobro zadel predsednik unije dr. W. Kok, zastopnik zapadnih Frizov na Nizozemskem, ko je ob zaključku rekel: »Evrop-

Česa nas učijo zadnje tržaške volitve

Ko so objavili izid volitev, je stisnila marsikako srce zavednih tržaških Slovencev žalost, da se tako malo naših ljudi priznava za Slovence. Toda znano je, da nas je že pred volitvami glodala skrb, da se bo to zgodilo. Volilna propaganda dr. Dekleva, njegovega glasila in »Novega lista« se je sprevrgla v obrekovalno gonjo zoper dr. Agneletta. Zato je volilen izid naravna posledica titovskega destruktivnega dela. Po tej splošni ugotovitvi je umestnih nekaj stankov, ki naj opredelijo stališče slovenskih demokratičnih ljudi za dobo štirih let, v katerih bodo izvoljeni kandidati upravljali naše občine in provinco.

NAUK IZ NABREZINE

V Nabrezini je nastal nov položaj. Zaradi italijanskih priseljencev je občina vedno bolj izgubljala svoj slovenski značaj. Zasluga gospoda župana Terčona in njegovih svetovalec je, da niso mogli pri teh volitvah voliti tudi novejši begunci, ki prebivajo v seslanskem hotelu in drugod. Sicer bi bilo število italijanskih volivcev znatno višje. Prisotnost novega življa pa so zlorabljali komunisti ter dr. Jež in Legiša, ki so agitirali za komunistično listo, češ da je nevarnost, da pride občina v italijanske roke. Tako so odrgali od slovenske liste karih tri sto glasov. Zato so sedaj na drugem mestu Italijani z nekaj nad 800 glasovi in naša lista na tretjem mestu z nekaj nad 500 glasovi. Zato pride v občinski svet namesto štirih naših ljudi nekaj Italijanov. V občinskem svetu bo sedaj šest Italijanov, in sicer 4 kandidatje

sko manjšinsko vprašanje bo rešeno tisti hip, ko se bodo vse evropske države zavedle, da nič ne pridobijo, ako svojim manjšinam vzamejo njihovo samobitnost, jezik in kulturo. Manjšina vse izgubi, država nič ne pridobi.«

*

Kongres sta silno poživili dve večerni prireditvi. V petek 18. maja je nastopila izbrana kulturna skupina lužniških Srbov iz Budišina. Sestavljena je bila iz članov DOMOVINE. Pevke so bile v narodnih nošah. Ta skupina je priredila sijaen koncert lužniško-srbskih narodnih in umetnih pesmi. Da se je ta najmanjši in najbolj ogroženi slovenski narod, okoli katerega z vseh strani pljuskuje valovi nemškega morja, ohranil in povzpeld do takšne umetniške višine, je tolažilno in vzpodbudno dejstvo za vsako manjšino sploh, ker dokazuje, da se narodna ideja ne da ubiti, dokler se člani manjšin sami svoji narodnosti ne odpovejo.

Zadnji večer pa so nastopili domači slovenski pevci. Pevski zbor iz Sel je pod vodstvom č. g. dr. Miheliča zapel vrsto narodnih in umetnih slovenskih pesmi, katere je tujim gostom tolmačil prof. dr. P. Zablatnik. Navdušenje tega izbranega mednarodnega občinstva je priklopel do vrhunca ob Prešernovi Zdravljici: »Žive naj vsi narodi!« Tako sta dve slovenski manjšini v občutenim petjem dokazali svojo življenjsko silo in voljo. K uspehu zaključnega večera je veliko pripomogel tudi č. g. Vinko Zaletel, ki je v barvnih slikah prikazal lepoto koroške zemlje.

manjšinske liste in 2 komunisti. To po zaslugi slov. komunistov, dr. Ježa in Draga Legiša. Nevarnosti pred italijansko listo ni bilo, ker je dobila le 848 glasov. Tisti demokratični ljudje, ki so glasovali za komuniste, bodo morali pač sedaj okusiti sposobnost in dobro voljo komunističnih občinskih gospodarjev, ki bodo imeli v občinskem svetu večino. Želimo jim vsi srečo!

PAŽNJA NA DELO OBČINSKIH ODBOROV

V mestu in v okolici je bila volilna bitka vroča in brezobzirna. Glavno orožje nasprotnikov je bilo obrekovanje. Shodi nam niso napravili velike škode, ker so bili pičlo obiskani. Toda Deklevove laži, da podpira dr. Agneletto demokratijane in župana Bartolija, je povzel sleherni dan »Prim. dnevnika« in s tem vplival na svoje bralce. Nismo mogli sproti na vse to odgovarjati, ker nimamo dnevnika. Temu do treba na kak način priti v okoli pri prihodnjih volitvah ter pravi čas na to misliti.

Izkusnja pri teh volitvah pa nas opozarja na novo potrebo, ki je doslej nismo poznali. Pozorno bo treba zasledovati delo v občinskih svetih, ki ga opravljajo naši politični nasprotniki, da bo možno pri prihodnjih volitvah po potrebi priti na dan s konkretnimi dejstvi. Tega so nas naučili naši nasprotniki. Toda to je le negativna plat.

POTREBA POLITIČNE ORGANIZACIJE

Volilnih uspehov ni brez politične organizacije. To dokazujejo uspehi Vidaličevi, krščanske demokracije, mislovec in morebiti socialnih demokratov. To so sedaj edine stranke, ki v Trstu kaj pomenijo. Zato je jasno, kako velika zmeta je bojazen naših ljudi pred politično organizacijo. Ako prihaja med nje, naletiš skoro vedno na ugovor: Nič politike! Slovenstvo da, ljudska prosveta da, toda proč s strankami. Tako mišljenje je še ostanek iz časov osvobodilne fronte, ki si je lastila monopol nad slovensko in sploh tržaško politiko ter je vsako drugo politiko proglašala za izdajalsko. Kam pa to vodi Slovence? Deloma v Vidaličev komunizem, deloma v krščansko demokracijo. Da, tudi v kršč. demokracijo. Posebno sedaj se je to dogajajo, ker sta »Prim. dnevnika« in »Novi lista« neumljeno blatila voditelje SKS in SDZ. Mnogi so tako sklepali: Ker komunistov ne bomo volili in ker se na druge ni zanesti, bomo volili za demokratičnjane. Zato sta se dr. Dekleva in »Novi lista« postavila deloma v službo ital. demokratijancev.

Iz tega sledi nauk: Potrebna je tudi politična organizacija demokratičnih Slovencev, in sicer razdeljena tudi po mestnih in predmestnih okrajih in okoliških vaseh. Kjer so naši glasovi, ovla ni biti majhen politični odborček, pa tudi ondi, kjer doslej teh glasov ni. To je pri teh volitvah izjavljalo več naših somišljenikov. Toda treba je jasno povedati: Potrebni so odseki SKS in SDZ, ne pa besednjakovski odbori. Besednjakovstvo vodi v komunizem. S pomočjo besednjakovstva bodo v štirih občinah zavlada komunistični občinski odbori.

KAJ SMO IN KAJ NISMO

Novolarstari so hodili okrog naših ljudi tudi z naslednjim dokazovanjem: Glasujmo za listo, ki ni proti Jugoslaviji! Ali ne vidite, da je danes ves svet za Tita? Tita podpirajo Rusi, Angleži, Amerikanci, vsi se potegujejo za njegovo prijateljstvo, obožujejo ga Indijci, birmanski U Nu, abesinski negusi, egiptovski Nasser paša, boljševiški sateliti se pri njem opravičujejo. Ali bomo tako neumni, da bomo proti njemu samo mi? Saj s tem ne bomo nič dosegli. — Toda na to velja naslednji odgovor: Oboževali so tudi Mussolinija in Hitlerja. Mussoliniju se je dobrikal laburistični državnik Mac-Donald. Ko je padla Adis Abeba, so mu pisali iz pregnanstva

Položaj po upravnih volitvah

Po upravnih volitvah v Italiji je položaj nekoliko zmeden. Krščanska demokracija in stranke vladne koalicije so zmagale, niso pa dobile povsod, zlasti v velikih mestih, absolutne večine glasov, da bi lahko same sestavile občinske odbore. Socialni demokrati, ki so jih Nenni ter komunisti proglašali za mrtve, so zelo napredovali in zdaj komunisti ter socialisti tekmujejo, kdo se jim bo bolj muzal in jih pridobil za sodelovanje. Socialisti so povabili krščanske demokrate, naj sestavijo občinske odbore z njimi in socialnimi demokrati. V večini občin bodo novi občinski odbori lahko sestavljeni, težave so le v kakih sto občinah, in to najvažnejših. Socialisti postavljajo kot pogoj za sodelovanje izključitev liberalcev, kar bi

slovesni antifasistični italijanski državnik ter bili pripravljani na povratek ter sodelovanje. Hitlerju se je klanjal Chamberlain in Molotov. Mi pa se nismo klanjali ne prvemu, ne drugemu. In se tudi Titu ne bomo. Jugoslovanski komunizem bo propadel, narod bo ostal. Mi nismo proti Jugoslaviji, pač pa smo proti Titovemu komunističnemu režimu. Tržaška javnost to ve in tudi naši italijanski sosesčani to vedo ter nam ne zamerijo, da smo med vojno upoli na Jugoslavijo tudi mi. In po mirovni pogodbi smo upali na Svobodno tržaško ozemlje ter smo se za to javno in odločno potegovali. Toda Tito je zaradi svojih gospodarskih zadreg drugače odločil ter Trst podaril Italiji. Zdad pa moramo biti — radi ali neradi — lojalni državljanji pod novo italijansko administracijo, kakor morata biti dr. Dekleva in dr. Besednjak. Nismo pa zaradi tega sovražniki Jugoslavije. Neki odlični italijanski mož je vsak dan pri svetem obhajilu molil za to, da bi se Tito od svojega komunizma spreobrnil: nekoč je vprašal nekoga Slovenko, zakaj Slovenci nič v ta namen ne molimo. Toda demokratični Slovenci želimo in molimo, da bi se Tito spreobrnil, da bi se jugoslovanski narodni režim komunističnega jarma in da bi Jugoslavija svobodno zadihala. To bi zelo dvignilo narodno zavest tržaških Slovencev. To si upamo povedati na ves glas dr. Dekleva in dr. Besednjaku, ki nimata nikake pravice, učiti nas slovenske narodne zavesti.

Da nam ne bi kdo očital nevhvaležnosti, je prav, da omenimo, ali je pisanje »Novega lista« tik pred volitvami kaj koristilo Slovenski listi. Če sodimo po izidu, je treba reči: Ne! To bi tudi sledilo iz dejstva, da so Slovenci resni ljudje. »Novi lista« je najprej načrtno blatil rodilne ljudi naše liste. Kako je potem mogoče pripočeti nekatero kandidate te liste, ki so s tem, da so se tej listi pridružili, postali solidarni z vodstvom liste? Ali ni nekaj tednov prej »Novi lista« izjavil, da »Slovenske liste« sploh ni? Za nasveti ljudi, ki vsak teden spreminjajo svojo politiko, pojde le malo ljudi. Zato nimamo za kaj biti hvaležni »Novemu listu«. Kvečjemu za to, da se je dokaj jasno opredelil, komu služi. To bi utegnulo koristiti marsikomu, ki je bil doslej njegov somišljenik v dobri veri. Če tedaj rabi »Novi lista« kako potrdilo, da ni služil naši stvari, si lahko ta dopis skrbno shrani.

Eden izmed liparjev

Mozartova proslava v Gorici

Kulturni svet praznuje letos 200-letnico Mozartovega rojstva. Ta komponist, Nемеc po rodu, pripada zaradi svojih nesmrtnih umotvorov vsemu kulturnemu človeštvu. Zato se ga tudi po vsem svetu letos spominjajo. V Gorici se ga je italijanska javnost spomnila z izvedbo njegovega Requie-ma. Slovenci si kaj takega ne moremo privoščiti, pa tudi ni potrebno. Kajti ni v ponos to, kar človek naredi s tujimi močmi, temveč to, kar upa narediti sam. V tem oziru se je zelo častno postavilo Slov. katol. akademsko društvo, ki je sklenilo pripraviti Mozartov večer s tem, kar premoremo goriski Slovenci sami. Temu namenu je služil sobotni kulturni večer v dvorani Mar. družbe v Gorici. SKAD je spominski večer zamislilo tako, da je prikazalo Mozarta in njegovo umetnost v živi besedi predavatelja prof. M. Fileja, reproducirani glashi, ki je poživila besedo predavatelja, ter predvsem v izvajanju Mozartovih skladb za klavir pianista Gabrijela Devetaka.

Tako zamisljen je večer v celoti uspel. Pozdravna beseda predsednika v osebi

gdč. M. Kacinove je navzoče povabljeni goste, ki so napolnili dvorano, povedla v pravo vzdušje komemoracije, nakar je prof. M. Filej v izčrpnem in strokovno tehtnem predavanju pokazal Wolfgang Amadeusa Mozarta v njegovem življenju in v njegovem umetniškem razvoju. Beseda g. predavatelja je tekla mirno in prepričevalno, kakor človeku, ki Mozarta ne pozna samo iz knjig, temveč še bolj iz njegovih kompozicij. Ni utrudilo njegovo predavanje, čeprav nekoliko dolgo, ker ga je prijetno poživila tudi Mozartova Serenata v G duru, katero so med predavanje vpleli.

Po predavanju g. prof. Mirka Fileja je poslušalec tolmačil čarobno Mozartovo glasbo naš slepi pianist Jelko Devetaka, ki je mojstrsko izvajal Sonato v D duru, Fantazijo v C molu in »Alla Turca« iz sonate v A duru.

Naš list je gospoda Devetaka že enkrat podrobno ocenil, zaradi tega se danes ne bomo spuščali v podrobnejše ocenjevanje, tem manj, ker je od zadnjega samostojnega koncerta v Gorici nabral tako v Italiji kot v inozemstvu mnogo laškavih priznanj in ocen splošno priznanih kritikov.

Ponovno nam je dokazal, kako obvlada

svoj instrument in kako se lahko, do samopozabljenja, poglobi v stvaritev (v našem primeru Mozartovo), kako mu njegov umetniški čut široko odpira vrata do avtorjeve stvaritve. Posebno v Fantaziji v C molu, ki je zvenela izpod umetnikovih prstov v vsej svoji veličastni milini, so poslušalca prevzeli in očarali iz klavirja čudovito izvajljeni pianissimo. Zal pa pianino, čeprav dober, ni ustrezal nikoli kot pravi koncertni klavir; zato tudi ni dopuščal, da bi »fortissimo« prišli do polnega izraza.

Trdili smo že nekoč, da nam ima naš slepi pianist mnogo povedati in mi, ki zasledujemo njegovo pot, željno pričakujemo dne, ko nam bo povedal vse ono, kar je v njem, pa čeprav homo obstali, nemočni, ob veličini njegovega doživljanja. Želimo, da bi ga kaj kmalu zopet slišali na celovečernem samostojnem koncertu!

Skoro dve uri je trajala vsa proslava in vendar se nam je zdela kratka. Saj nimamo pogosto priložnosti, da bi mogli slišati podobne umetniške večere. Zato je SKAD vse pohvale vredno, da je sprožilo to iniciativo. Upati smemo, da to ni zadnja, temveč da bodo akademiki skrbeli še naprej za podobne umetniške večere.

Naša mladinska glasila

LITERARNE VAJE 1955-56

Ta dijaški list je z majske številke zaključil letošnji letnik. Izšel je sedemkrat, kakor je imel na programu. Po obsegu je narastel v precej zajetno knjigo 232 strani. Napolnili so jih predvsem dijaški sami, ki so prispevali vso umetno prozo in tudi pesmi. Izmed dijaškega gradiva omenim predvsem oba najdaljša sestavka Jeriča Aleksandra »Potopis« Iz Trsta v Stockholm ter povest Kodriča Stojana »Tujina«. Oba ta dva sestavka sta se nadaljevala v celem letniku. Krajsih črte je za prav lepo število; tudi pesmi so po številu dobro zastopane.

Dijaki so poleg tega prispevali še razne sestavke poljudno znanstvenega značaja, dočim so se profesorji omejnili predvsem na literarna poročila in kritike. Tak način sodelovanja med dijaki in profesorji je gotovo zanimiv in hvalevreden.

Glede umetniške višine letošnjih literarnih vaj je A. M. Košta v zadnji številki zapisal: »Vtis imam, da letošnje Literarne vaje zaostajajo za lanskimi. Morda to ne drži, toda, da ne prekašajo lanskih, je gotovo.« Literarne vaje so pač v glavnem

seveda povzročilo vladno krizo. Po splošnem prepričanju bi krščanska demokracija ne odklanjala sodelovanja z Nennijem, toda pod jasnim pogojem, da se pretrga vezi s komunisti. Tega pa se Nenni brani. Zato se je krščanska demokracija izrekla za sestavo novih občinskih odborov z demokratično sredino tudi v občinah, kjer ta ni dobila absolutne večine. Državni svet KD je izključil sklepanje sporazumov s strankami skrajne desnice in skrajne leve, kakor tudi s strankami, ki so z njimi povezane. S tem je socialistična ponudba za odprtje na levo odklonjena. Zdad je treba videti, kakšno stališče bodo zavzele druge stranke, kar v času, ko to pišemo, še ni znano.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

delo vsakokratne dijaške generacije in znano je, da niso vse generacije enako literarno plodovite in nadarjene. Zato tudi tak list ne more biti vedno na enaki višini; ostane pa nekako zrcalo stremeljenj in zmožnosti vsakokratnega dijaškega roča. In to mislim, da so bile Literarne vaje tudi v preteklem letu.

PASTIRČEK 1955-56

Z majske številke je ta naš otroški list zaključil svoj deseti letnik. Kakor prejšnjaleta je tudi letos spremljal naše otroke v njih šolskem in domačem življenju, jim pripovedoval mične zgodbe, zlasti ono o Pastirju Karlu, o Junakem Jančku in druge. Naši pesniki Bršljanski, Sorlijeva, Tugomir in S.G., pa tudi drugi so se v njem oglašali ter peli otrokom v zabavo in pouk. Ali tudi otroci sami so pridno pisali v »Pastirček«. Srečali smo mlade pisatelje in pesnike s srednjih šol: Jožico Peric, Perat Marizo, Durčeka, a v še večjem številu prispevke otrok z ljudskih šol. Iz meseca v mesec so se ti prispevki množili in s tem pričeli, da je »Pastirček« ne samo koristen, temveč tudi potreben list za otroke, katerim nudi primerno izvenšolsko čtivo, a tudi možnost, da se vadijo v pisanju in pesnikovanju.

Na obisku v Marijanišču

smo imeli prevz. g. škofa, ko je preteklo nedeljo 3. junija imel v openski župniji vizitacijo in birmo otrok. V zavod je prišel dopoldne in si skrbno ogledal poleg kapele in drugih prostorov v hiši tudi dvorišče in vrt. Ob tej priliki je zopet zagotovil, da bo Marijanišču dana možnost, da se razširi in dobi za dijaško mladino svoje posebne prostore. Nadpastir se je v zavod vrnil tudi popoldne, ko so zastopniki-ee župnijskih organizacij imeli v dvorani posvet, kako bi v bodočnosti bolj uspešno delali za rast božjega kraljevstva med tukajšnjimi slovenskimi verniki, ki se od mnogih razdiralnih sil ne malo ogroženi.

Nad polovico gojencev je sedaj že na počitnicah, le oni, ki se pripravljajo na izpite, se še mude v zavodu. Da pa v zavodu tudi v počitniških dneh ne utihne krik in smeh, pridejo na obisk drugi dijak oz. dijakinja. Tako se je zbralo v soboto 2. junija 28 deklet iz niž. gimn. razredov k duhovni obnovi. V ponedeljek, 4. junija pa se je z duhovno obnovo pripravilo na počitnice nekaj nad 30 fantov- nižješolcev.

V minulem šolskem letu so se za ta nas naraščaj vršile v Marijanišču 4 duhovne obnove: med božičnimi, velikonočnimi počitnicami; 24. aprila pa je opravilo duhovno obnovo 38 skavtov; 9 med njimi

jih je bilo ta dan na novo sprejetih v to našo mlado katol. organizacijo.

Parkrat so med šolskim letom v Marijanišču opravili duhovno obnovo tudi večji fantje, člani »Slov. dijaške zveze«, ki sicer vsak mesec kot tudi članice »Dekliške zveze« uporabljajo po eno dopoldne, da svoje duhovno življenje pregledajo in ob milosti z močnimi nagibi znova in znova krepijo.

Izplačalo bi se med počitnicami pripraviti kako večjo mladinsko prireditev, tudi dramsko, in jo uprizoriti na marijaniškem dvorišču, ki je za take namene kot nalašč prirejeno.

Rojan

V sredo 30. maja je umrl na Greti gospod Stefan Filipič ravno na svoj 80. rojstni dan. Pokojni je bil že dolgo časa holan. Imel je to srečo, da je pri polni zavesti prejel vse svete zakramente, potem pa je čez 10 minut mirno za vedno zaspal. Njegov brat Lojze je dekan v Batujah. Gospodu dekamu in družini izrekamo iskreno sožalje.

26. maja si je v duševni zmedenosti vzel življenje skrben gospodar Just Piščane z Lajnarjev. Njegova smrt je zelo pretresla vso župnijo. Pogreba se je udeležilo zelo veliko ljudi, ki so na ta način pokazali svoje sočutje prizadeti družini. Bog naj mu bo milosten sodnik.

Slavo od maja

Majnik je že za nami. Ves mesec smo se zbirali okrog majniških oltarjev in prinašali Kraljici maja naše cvetje in molitve ter naše petje. Letos so bile naše majniške pobožnosti zelo dobro obiskovane, najsiho zjutraj v stolnici in na Travniku, kakor zvečer pri Sv. Ivanu. Šmarnični govori v stolnici so bili pred sv. mašo. Hvaležni smo stolniškemu vikarju č. gospodu dr. Humarju, ki nam je ves majnik s toliko toplino odkrival Marijine čednosti. Hvaležni smo tudi zboru dekliške Mar. družbe za lepo majniško petje pri sv. maši. Vse prehitro je zadonela raz kor zadnja poslovilna pesem. Šmarnične pobožnosti v stolnici smo zaključili na prvo soboto zjutraj, ko smo se obenem spomnili tudi Marije Kraljice sveta.

V cerkvi sv. Ivana pa je imel šmarnične govore č. g. Mirko Mazora. Njegovi temeljiti govori o pravi sreči in lepoti družine, ki jo more uživati le, krščanska družina, bodo vsem ostali v najlepšem spominu. Zaključna pobožnost na prvi petek zvečer je privabila v cerkev izredno veliko število vernikov, ki so se vsi udeležili tudi običajnega darovanja po slovesnem blagoslovu.

Tako smo ob Marijini roki romali skozi maj in se ji ob koncu posvetili kot zvesti podaniki svoji Kraljici.

Praznik sv. Rešnjega Telesa

Letošnjega praznika sv. Rešnjega Telesa se bomo spominjali kot praznika sonca, cvetja in luči. Zvonovi vseh cerkva so

pritrkovali v topel večer in drugovali veselju in ponosu vernikov, ki so smeli spremljati Euharističnega Jezusa po mestnih ulicah. Tako prijetna je zavest, da Jezus blagoslavlja naše domove, naše delavnice in z njimi naše delo in skrbi. Veliko število beleoblenih otrok, verskih organizacij in drugih vernikov je spremljalo Jezusa po mestnih ulicah do goriškega Travnika, kjer je imel goriški nadškof lep govor na zbrano tisočglo množico. Procesija se je nato zaključila v goriški stolnici.

Frančiškani na Placuti

Na praznik sv. Rešnjega Telesa so brez zunanjih slovesnosti prevzeli v oskrbo župnijo sv. Vida na Placuti v Gorici očete frančiškani. Kot prvi župnik je bil imenovan p. Jurij (Giorgio), ki ga Goričani že poznajo iz preteklih let, ker je bival na Kostanjevič in potem nekaj časa oskrboval cerkev sv. Frančiška pri uršulinkah. Poleg njega bosta prišla še dva patra, tako da bo župnika na Placuti v tem oziru dobro preskrbljena. Slovenski verniki iz župnije toplo pozdravljajo nove dušne pastirje v prepričanju, da bodo oni do vseh vernikov pravični in bodo zato tudi slovenskim župljanom postregli v njih domačem materinem jeziku kot predpisuje konkordat in še bolj sv. evangelij.

Važno za zavarovance INAM

S 4. julijem so stopila v veljavo nova pravila za zdravniška okrožja, po slededem redu:

Dr. Zottar Giulio, stanujoč v ulici

voré, da je 42 let deloval kot vnet misijonar za časa burnih vlad kraljev Jakoba I. (1603-1625) in Karla I. (1625-1649). John Worthington je umrl dne 25. januarja leta 1648.

Kaj pa njegov stric, Tomaž Worthington? Temu se beg iz očtove hiše ni tako posrečil kakor nečaku. Pri mestecu Islington blizu Londona so ga bili preganjali dohiteli in ga vrgli v Tower (izgov. Taur), zloglasno londonsko ječo, kjer je ostal pol leta. Niso ga pa obsodili na smrt, ampak ga z drugimi dvajsetimi duhovniki vred izgnali iz dežele. V letu 1588. ga nahajamo na vsučilišču v Trieru (v Nemčiji), kjer je postal doktor sv. pisma; odondod je leta 1590 odšel za profesorja moralke v Reims, kjer je najbrž za učenca imel tudi svojega nečaka. Ko je pozneje sv. stolica angleški bogoslovni zavod iz Reimsa zopet prenestila nazaj v Douay (izgov. Duč), bliže k morju, bliže Anglije, je bil ob koncu stoletja predstojnik tega slovečega semišča angleških duhovnikov in mučenec. Leta 1613. je papež Pavel V. velezašlužnega starčka poklical v Rim in ga počastil s službo in naslovom: Notarius apostolicus. Pa tudi njegova je pod večer življenja vleklo v domovino, kjer je okrog leta 1626. mirno zaspal v Bogu.

(Konec)

XX. septembra št. 9, tel. 25-00, sprejema v ambulanti bolniške blagajne v sobi št. 5 vsak delavnik od 8. do 10. ure člane INAM z Oslavja, Pevme, Steverjana, Št. Mavra in Klancev poleg že določenih mestnih predelov.

Dr. Belli Giovanni, ulica Venezia 2, tel. 53-30, sprejema v ambulanti št. 6 vsak delavnik od 8. do 10. ure, ob sredo pa tudi zvečer od 17. do 18. ure člane INAM iz Coticjev, Devetakov, Gabrij, Peči, Rubij, Sovodenj, z Vrha in Standreža poleg že določenega mestnega okrožja.

Dr. Genovese Rodolfo, ulica Manzoni 37, tel. 29-02, sprejema v ambulanti v Podgori vsak dan od 13. do 15. ure člane INAM iz Podgore, Ločnika in Jazbin.

Prekinitev stavke v Podgori

Sindikalne organizacije so apelirale na ministrstvo za delo, naj reši spor med delavci in delodajalcem Toniellom, ki traja že tri tedne. V pričakovanju, da jim bo ta zadnji korak uspel, so delavci začasno prekinili stavko in se vrnili na delo.

Gorica bo dobila nebotičnik

Na zadnji seji goriške gradbene komisije so odobrili vrsto novih gradenj. Največja med temi bo devetnadstropna stavba, ki jo bo zgradil Donati Stefano na Korzu poleg lekarne Albanesi. To bo torej najvišja stavba v Gorici.

Praznik zračnih sil v Ronkah

Na letališču v Ronkah so se v nedeljo vršile zanimive tekme spretnih letalcev ob navzočnosti goriških in tržaških oblasti ter velikega števila občinstva. Pokal predsednika republike je odnesel zmagovalce Montanari, poveljnik letalskega kluba iz Gorice. Občinstvo je s pritržanim dihom sledilo drzним vajam spretnih igralcev, še posebno padalec kapetana Milanija, ki se je vrgel iz letala v višini 2000 m z namenom, da bo padalo odprl šele na 200 m višine. Toda iz nepojasnjenih vzrokov se je padalo odprlo že takoj po odskoku v globino in padalec se je moral dalj časa boriti z vetrom, da je padalo usmeril na letališče, kjer je pristal nepoškodovan med velikim navdušenjem občinstva.

Težka prometna nesreča

V nedeljo dne 3. t. m. se je dogodila na cestnem križišču v Cervignanu težka nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev.

Joško Troha iz Gorice se je s soprogo Gabrijelo in štiritletno hčerko Mirjam na motorju odpravil proti Gadežu, da bi poromal na Barbano. Ko je privozil na nevarno cestno križišče v Cervignanu, mu je nenadoma presek pot težki holandski avtopulman, ki je vozil 48 holandskih turistov iz Benetk v Trst. Kljub hitremu preokretu z motorjem je avtopulman oplazil motor, ki se je zvrnil s ponesrečenci na asfaltirano cestro. Deklica je ostala nepoškodovana, zakonec pa sta bila nezavestna prepeljana v bolnišnico v Palmanovo, kjer so ubogi Gabrijeli ugotovili možganski pretres in težjo poškodbo na nogi. Jošku pa lažje poškodbe. Mlada žena je izdihnila v ponedeljek zjutraj, ne da bi prišla k zavesti. V terek popoldne so prepeljali pokojnico iz Palmanove v goriško stolnico, kjer so se izvršile običajne pogrebne molitve in nato na goriško pokopališče.

Družini Petejan iz Peči in družini Troha iz Velikih Zabelj, in še posebno težko prizadetemu Jošku, izražamo svoje globoko sožalje.

Sovodnje

Po dolgem času se zopet enkrat oglašamo mi, sovodenjski medvedci. Čeravno tesno vklenjeni in vodovje se zmerom pogrešamo po naših hišah sodobno in higiensko napeljavo vode, da ne govorimo o naši slabi cesti, katera postaja čedalje bolj neznosna zaradi svojega blata, kadar dežuje, v suhih dneh pa nas zasipa s svojim prahom, kateri nas sili vedno bolj h kihanju; morda bo to kihanje kaj več zaleglo kot pa volilni manevri.

Mesec majnik nam je lepo potekal s svojimi lepimi prazniki in s priljubljenimi šmarnično pobožnostjo, katero smo kar najbolj slovesno zaključili z lepo uspešo procesijo h kapelici M. B., ki smo jo postavili v spomin na marijansko sveto leto prav na robu naše župnije. Za čuda veliko ljudi se je udeležilo zvečer na prvo soboto tega meseca z lučkami v rokah in z mogočno občestno razsvetljavo. Z molitvijo in Marijino pesmijo, ki je vrela iz polnih grl, smo zaključili šmarnično pobožnost.

V nedeljo 3. junija pa smo videli v lepo okrašeni cerkvi naših šest dekčev in štiri deklice, ki so lepo pripravljene in s pobožnostjo prvič pristopili k angelski mizi. Med svetim obredom se je marsikatero obo vernikov orosilo v ginjenosti ob lepem prizoru nedolžnih naših otrok. Med sv. mašo je prav lepo prepeval otroški

zbor pod spretnim vodstvom poštvalne pevovodkinje.

Sledil je še skupni zajtrk v župnišču, nato pa se običajno slikanje v spomin nam vsem na prelepi praznik otroškega prvega svetega obhajila.

X.Y.

Nižješolci nevarni višješolcem!?

Ali ste že kdaj slišali kaj takega? Nižja šola ali boljše nižje šole so nevarne višji gimnaziji! Čudno se sliši, pa je vendar res tako. In veste v čem? V športu oziroma v lahki atletiki! Dne 29. maja so se namreč pomerili nižja gimnazija in strokovna šola skupaj proti višji gimnaziji ter nižji gimnaziji proti strokovni šoli. Kljub znanim atletom, kot so Anselmi, Di Battista, Sireca itd., je višja gimnazija zmagala s komaj 6 točkami razlike (36:30). Tradicionalna tekma med nižjo gimnazijo in strokovno šolo pa se je tudi letos končala z zmago nižješolcev (36:29). Tekme so se izvršile na občinskem stadionu v ulici Baiamonti in številni gledalci so divje navijali vsak svojo šolo.

REZULTATI

SKOK V VISINO: 1. Anselmi Ernest m 1,55, 2. Di Battista Roman m 1,45, 3. Pahor Cyril m 1,45. — SKOK V DALJAVO: 1. Sireca Franko m 5,66, 2. Di Battista Roman m 5,53, 3. Vidmar Jožef m 5,00. — MET KROGLE: 1. Anselmi Ernest m 13,85, 2. Krpan Lucjan m 13,05, 3. Terpin Marjan m 11,92. — MET DISKA: 1. Krpan Lucjan m 37,40, 2. Tomšič Zdravko m 34,56, 3. Terpin Marjan m 32,55. — TEK 60 METROV: 1. Sireca Franko sek. 7,5/10, 2. Persolja Adolf sek. 8,2/10, 3. Cussig Aleš sek. 8,2/10. — TEK 1000 METROV: 1. Terpin Juljan 3'17"2/10, 2. Kodermac Walter 3'25"7/10, 3. Primožič Mirko 3'26"8/10, 2. ŠAFETA 4x80 m: 1. Višja g. 40"1/10, 2. Nižja g. 42"5/10, 3. Strokovno š. 44".

Šolske vesti

NA NIZJI SREDNJI SOLI s slov. učnim jezikom v Gorici so izdelali sledeči dijaki:

I. RAZRED: Berdon Ivan, Bučinel Anton, ČOTAR Danijel (z odliko), Franko Ivan, Gergolet Karel, Lavrencic Marjan, Pelizzo Lucijan, Pertot Vojko, Quinzi Ernest, Zavavljav Jordan, Beuciar Bogdana, Di Battista Anka, Figelj Antonija, Lapajna Marija, Makue Lucija, Peric Severina, Ricca Gracijela, RUTAR Marija (odličnjakinja), TOMMASI Daša (odličnjakinja), Tomasino Mariza.

II. RAZRED: Devetak Leopold, Ferlan Josip, Figelj Ivan, Hoban Aleksander, Ljubich Marjan, Paulin Damjan, Sirk Aleksander, Vidrih Aleksander, Winkler Aleksander, BERTOSSI Nadja (odličnjakinja), Bonini Norma, Bordon Santina, CERNETIC Silviija (odličnjakinja), Erzetie Marija Marta, Lcvpusecch Helena, MARVIN Florijana (odličnjakinja), MASSERA Majda (odličnjakinja), Peteani Ana Marija, Pule Nerina, Reggente Alida, Rožič Nevina, Sfiligoy Leopolda, Sošol Marija. Dijaki in dijakinje iz III. razreda so vsi pripuščeni k nižjemu tečajnemu izpitu.

NA SLOVENSKE NIZJE STROKOVNE SOLI v Gorici so izdelali sledeči dijaki:

IA: Bobbera Franko, Brisco Vladimir, Cernic Branislav, Ferletie Silvan, Gomišek Bruno, Humar Ivan, Lakovic Marin, Lavrencic Albert, Lutman Boris, Madotto Klavdij, Petejan Janko, Praselj Marij, Rustija Bruno, Sincco Gvido, Tence Marj.

IB: Carrara Silvana, Hoban Uroš, Lev-puseck Ljubka, Marvin Berta, Pintar Nadja, Suligoy Sonja.

IIA: Bensa Darko, Blasi Branko, Debelis Gelindo, Devetak Rinald, Ferletie Marj, Frandolie Marin, Klanjseck Aleksander, Rebulla Franko, Sibau Ivan Pavel, Visintin Marjan, Zotti Zorko.

Slov. katoliško prosvetno društvo - Gorica

prireja dne 10. junija 1956 ob 16.30

v ŠTEVERJANU

Praznik česenj

Prireditev se bo vršila na prostoru med borovci.

Narodne in umetne pesmi nam bodo peli moški zbori iz Doberdoba, Gorice, Rupe, Standreža in Steverjana.

Nastop zborov ima tekmovalni značaj.

Vstopnina: sedeži lir 150; stojšča lir 100.

Koriere vozijo iz Gorice izpred postaje Ribi ob 14.30 in 15.30. Povratek ob 19.30 in 20.30.

V slučaju slabega vremena se prireditev prenese na naslednjo nedeljo.

IIB: Brandolin Bruna, Grkič Bruna, Hmeljak Silva, Kopal Končeta, Marussi Jolanda, Quinzi Olga, Zotti Marina.

Iz III. razreda so bili vsi pripuščeni k zaključnemu izpitu.

Ukve

Pozno se oglašamo, a nikdar prepozno. Ni dolgo od tega, ko so naša pridna dekleta uprizorila lepo uspešno igro »Izgubljeni raj«. Prav dobro so jo podale, zaslužijo pohvalo. V lepi domači besedi so razveselile staro in mlado. Ob tej priliki je pripomniti, da gine smisel za lepo koristno razvedrilo in raste za tuje in kvarno. Dekleta, ljubite domačo besedo, z njo je povezana vaša vera, vaša časna in večna sreča. V domači družini bo potekala vaša bodočnost, zato ne pozabite, da jo boste dosegle v sreči in zadovoljstvu le tedaj, če boste spoštovali načelo: »Svoji k svojim!«

OBVESTILA

AHČINOVA SOCIOLOGIJA: V zadnji številki smo prinesli daljše poročilo o Ahčinovi Sociologiji, III. vs. Danes lahko sporočimo bralcem, da to knjigo morejo dobiti tudi na našem uredništvu. Cena tisoč lir. Naj se nikomur ne zdi cena previsoka, ker je v primeri z bogato vsebino cena pravzaprav nizka. Oni, ki so že dobili prva dva zvezka, naj se za tretjega obrnejo na dosedanjega poverjenika.

NOVE SLOVENSKE GRAMOFONSKE PLOŠČE so izdelali v Clevelandu; obsegajo 13 slovenskih pesmi in vojaških koračnic. Skupen naslov jim je MATI-DOMOVINA-BOG, posvečene so spominu pobitih domobranskih mož in fantov. Plošče stanejo v Italiji 4.500 lir. Naročite jih lahko na našem uredništvu.

NA RAZGLASNI DESKI didaktičnega ravnateljstva šol s slovenskim učnim jezikom (Gorica ul. Croce, 3) je Min. odredba št. 2700/38 z dne 25. 5. 1956 glede začasnega nameščenja in suplene za šol. leto 1956-57. — Rok za vlaganje prošenj zapade 30. junija 1956.

SLOV. DRŽAVNA OSNOVNA ŠOLA v Sv. Križu pri Trstu priredi v petek 8. t. m. ob 19.30 v kinodvorani v Križu svoj zaključno prireditev. Na sporedu so recitacije, petje, prizorčki in p. Križostoma štiridejanka: PAVELČKOVA PISČALKA. Vabljeni starši in ostali vaščani.

DAROVI ZA MARIJANIŠČE: To pot so se spomnile našega zavoda celo izseljenke, ki bivajo v Egiptu. Gdč. Kraček Albina iz Kaira L 5.100; skupina slovenskih deklet iz Kaira 1.500 L; N. N. pri Sv. Vincenciju v Trstu 1.400; Neimenovani iz Kontovela 600; Ivanka Furlan 500 lir v spomin pokojne Marije Pahor. Vsem darovalcem-kam Bog plačaj!

ZA KATOLIKI SKLAD: Č. šolske sestre iz Kaira (Egipt) L 5.100; Šuligoy Stanko 900; Erčen Jurij 900 lir. Bog povrni!

ZA SLOV. SIROTIŠČE: Zora Pace in druge Slovenke v Sporting clubu - Cairo - 6.300 lir; ga. Marija Bičnik, Gorica, via Baiamonti v spomin na pok. moža 1000; ga. K.K., Gorica 5000 lir.

Vsem plemenitim dobrotnikom se iskreno zahvaljujemo ter se priporočamo še za bodočnost.

O G L A S I

Za vsak m m višine v širini enega stolpeca: trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici